

втілювати в собі гармонію людини з навколишнім світом і перш за все зі світом природи. Відновлення навколишнього середовища, усунення негативного впливу на природу за допомогою використання альтернативних ресурсів і енергії - це одна з важливих функцій сучасних арт-об'єктів.

ІННОВАЦІЙНІ ПРИЙОМИ АРХІТЕКТУРНОГО ФОРМУВАННЯ ТЕАТРАЛЬНО-КУЛЬТУРНИХ КОМПЛЕКСІВ (НА ПРИКЛАДІ ТЕАТРУ-ЦИРКУ «МУССУРІ» У М. ХАРКОВІ)

Ладигіна М.С.

Науковий керівник – Попова О.А., канд. архіт., доцент

Актуальність проблеми. Сучасний постановочний процес і сценографія характеризуються глибокою взаємною інтеграцією художнього початку та інноваційних технологій. Наукова праця присвячена особливостям архітектурних рішень у театральних комплексах з використанням інноваційних технологій, які включають в себе інформаційно-комп'ютерні, медійні, акустичні, конструктивні новітні технології. Нові технології впливають на розвиток театру як виду мистецтва: з'являються унікальні форми спектаклів, нові театральні спеціальності, специфічні технології постановочної творчості та театральної справи.

У зв'язку з вище зазначеним на сьогодні є потреба у визначенні інноваційних прийомів до архітектурного формування театральних концертних комплексів. Ці прийоми можуть бути визначені як для нового будівництва театральних комплексів, так і в умовах реконструкції.

Останнє в даній науковій роботі є актуальним так як театральні комплекси великих міст знаходяться є іміджевим для міста мають соціально-культурну цінність, але більшість з них вже морально та іноді фізично вже застаріли і потребують інноваційного відновлення.

На даний момент видано велику кількість наукової, історичної, науково-популярної, мемуарної літератури по театральному мистецтву. Це дослідження, присвячені творчості майстрів: театального мистецтва, творчим і організаційно-практичним аспектам, створення творів сценічного мистецтва.

Велике значення для архітектури мають дослідження В. В. Базанова, В. І. Березкіна, В.С. Бикова, Н. Н. Громова, Г. Кайзера, В. М. Шеповалова, М. Г. Еткинда, присвячені теоретичному аналізу проблем

сценографічної творчості. У них приділяється увага питанням розвитку, аналізу функцій і типології світової та вітчизняної сценографії.

Отже, **метою** дослідження є розробка інноваційних прийомів формування театральньо-культурних комплексів. Мета досягається за допомогою **методів**: *аналітичному* (розробка основних функціонально-планувальних, архітектурно-художніх, конструктивно-технічних процесів об'єкта); *містобудівному* (розгляд можливостей використання вільних середовищ, прилеглих територій комплексу, і розміщення нових архітектурних об'єктів в структурі існуючої містобудівної ситуації); *історико-генетичного аналізу* (виявлення закономірностей розвитку формування театральньо-концертних комплексів); *дедукції і індукції* (узагальнення та систематизації даних); *екологічному* (використання екологічно чистих будівельних матеріалів, які відповідають потребам міста); *аналізу та синтезу* (дослідження теоретичного та практичного досвіду формування театральньо-концертних комплексів).

Наукова новизна отриманих результатів полягає в створенні теоретичної моделі проектування театральньо-культурних комплексів, застосовуючи інноваційні технології, які включають в себе найновітніше технічне забезпечення об'єкту, що дозволяє задовольняти вимоги сучасного суспільства до театральних постанов.

Результатом наукового дослідження є розробка проекту реконструкції театральньо-культурного комплексу за допомогою виявлених прийомів архітектурного проектування.

Висновки.

1. Аналіз термінології досліджуваної тематики дозволив визначити функціонально-планувальний зміст об'єкта, та вивчити значення архітектурних та конструктивних напрямів, застосованих в результаті дослідження.

2. Визначено історичні етапи розвитку театрів для дослідження технологічних змін впродовж історії, які вплинули на формування театрального комплексу в сучасному часі.

3. Проаналізован науково-практичний досвід проектування театральньо-культурних комплексів, за допомогою якого був виявлений моральний знос та невідповідність вітчизняних театральних комплексів до сучасних проблем суспільства.

4. Виявлені фактори розвитку театральньо-культурних комплексів для розробки сучасної моделі комплексу, яка буде відповідати сучасним вимогам до нього і сучасної постанови.

5. Досліджено типологічні характеристики та формоутворення театральньо-культурних комплексів, що допомогло структурувати планувальну структуру об'єкта.

6. Встановлено інноваційні прийоми архітектурного формування театрально-концертних комплексів та застосовано їх на практиці.

ПРИЙОМИ ФОРМУВАННЯ СПОРТИВНИХ ОБ'ЄКТІВ ЗАСОБАМИ ЕРГОДИЗАЙНУ

Йолкіна Н.М.

Науковий керівник – Смірнова О.В., канд. архіт., доцент

Прийоми формування спортивних об'єктів з використанням інноваційних засобів ергодизайну досить різноманітні. Перш за все, слід застосовувати елементи міського дизайну, засоби ландшафтного та світло-кольорового дизайну. Комплексний аналіз зарубіжного досвіду проектування спортивних комплексів дозволив виявити ряд переваг в порівнянні з минулими досягненнями:

- розміщення фізкультурно-спортивних об'єктів переважно в природному ландшафті, в міській або приміській зоні, в структурі існуючого комплексу, рідше – в деградованому, складному ландшафті;
- виділення серед підходів до функціонального зонування багатофункціональності, універсальності простору, соціальної диференціації функцій;
- забезпечення універсальності конструктивних рішень пристроєм мобільних або схильних до трансформації елементів, високотехнологічних систем освітлення і трансляції, використанням інноваційних будівельних матеріалів (тканинах покриттів, полімерних оболонки);
- приділення великої уваги естетизації середовища спортивних об'єктів, символізм формального, колірного і світлового рішення, інтеграція з контекстом за рахунок форми і кольору.

Таким чином, сформовані основні прийоми формування функціонально-просторової структури комплексів з використанням засобів ергодизайну:

Приєм інтегрованої організації – має на увазі раціональне розміщення в заданій структурі і місцевості. Формування спортивного об'єкту має відбуватися з урахуванням особливостей природної складової місцевості будівництва. Вихідним є визначення і закріплення на генплані зон охоронюваного ландшафту і меж зон регульованої забудови в сфері просторового і планувального впливу об'єктів основних підсистем. Необхідно враховувати ландшафтні особливості та розміри охоронюваних зон; наявність існуючих елементів забудови та інфраструктури, характер топографії місцевості; умови орієнтації і кліматичні особливості.